

PP

A

lwn.

ZAMRI JUSOH

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH

B

ZAINAL ADZAM H

[RAYUAN JENAYAH NO: 42S(A)-5-06-2012]

26 NOVEMBER 2013

PROSEDUR JENAYAH: Pertuduhan - Kesilapan dalam tuduhan - Kegagalan menyatakan “secara frod” dalam pertuduhan - Sama ada keterangan pendakwaan berbeza daripada pertuduhan - Sama ada responden terkeliru - Sama ada peninggalan yang material - Sama ada berlaku kegagalan keadilan - Sama ada pertuduhan cacat - Sama ada kesilapan teknikal boleh diatasi - Kanun Tatacara Jenayah, ss. 156 & 422

C

D

UNDANG-UNDANG JENAYAH: Pemalsuan - Pemalsuan baucer dan invois - Rayuan oleh pendakwaan terhadap pembebasan - Pegawai Tentera Laut memalsukan invois untuk menjustifikasikan pembelanjaan - Menggunakan dokumen palsu untuk melakukan frod - Elemen-elemen pertuduhan - Sama ada kerugian perlu dibuktikan - Sama ada kes prima facie berjaya dibuktikan - Kanun Kesenaksaan, s. 471

E

Responden adalah pegawai bekalan berpangkat Leftenan Komander di Kapal DiRaja Seri Indera Sakti (‘kapal tersebut’) di bawah Tentera Laut DiRaja Malaysia (‘TLDM’). Pada tahun 2006, kapal tersebut telah diarah untuk belayar ke Timor Leste untuk membawa anggota tentera dan polis. Pelayaran pertama berlaku pada bulan Mei 2006 dan berada di Timor Leste hanya satu hari sebelum belayar pulang. Pelayaran kedua adalah pada 26 Jun 2006 dan kali ini, kapal tersebut berada di Timor Leste selama dua bulan. Menurut SP4, tiga cek peruntukan rangsum segar bernilai RM606,848.24 telah disalurkan kepada responden atas namanya selaku pegawai bekalan kapal tersebut bagi kedua-dua pelayaran ke Timor Leste untuk membeli bekalan-bekalan segar bagi pelayaran itu. Responden merupakan pegawai atasan SP2. Menurut SP2, tiada pembelian bekalan segar di Timor Leste pada pelayaran pertama. Pada pelayaran kedua, SP2 ada mengikut responden untuk pergi membeli bekalan-bekalan segar di pasar raya Landmark Trading Plaza Pte Ltd di Dili, Timor Leste. SP2 menyatakan resit-resit pembelian dibekalkan oleh pasar raya tersebut kepada

F

G

H

I

- A responden. Semasa dalam perjalanan pulang daripada pelayaran kedua, SP2 telah diarahkan oleh responden untuk menyediakan dokumen-dokumen untuk membuat tuntutan rangsum segar bagi pembelian-pembelian bekalan-bekalan segar bagi kedua-dua pelayaran ke Timor Leste. SP2 memberitahu responden bahawa
- B dia tidak boleh berbuat demikian kerana tiada invois-invois untuk mengesahkan pembelian-pembelian tersebut. SP2 juga memberitahu responden bahawa tuntutan bagi pelayaran pertama ke Timor Leste tidak boleh dibuat kerana tiada pembelian dibuat di Timor Leste. Walau bagaimanapun, atas arahan responden, SP2 bersama
- C SP1 telah menyediakan empat baucer tuntutan dan empat invois palsu yang kesemuanya tertera dengan nama syarikat "Landmark Plaza" sebagai pembekal. Atas arahan responden, cop syarikat "Landmark Trading Pte Ltd" yang terdapat pada empat invois palsu tersebut telah ditempah di sebuah kedai di Lumut.
- D Dokumen-dokumen tersebut telah disemak dan diturunkan tandatangan palsu oleh responden selepas beberapa pembedulan dilakukan olehnya. Invois-invois palsu tersebut juga mengandungi cop rasmi responden. Perayu dituduh dengan empat pertuduhan di bawah s. 471 Kanun Keseksaan ('s. 471') kerana dengan
- E curangnya telah menggunakan empat invois palsu untuk tuntutan pembelian rangsum segar. Hakim Mahkamah Sesyen telah menerima pembelaan responden bahawa dia tidak menyediakan invois-invois palsu tersebut. Pihak pendakwaan telah membawa rayuan ini terhadap keputusan tersebut. Peguambela responden
- F berhujah bahawa pihak pendakwaan telah gagal membuktikan adanya kerugian sebenar akibat tindakan responden. Peguambela responden juga berhujah bahawa kesemua pertuduhan adalah cacat kerana menyatakan bahawa responden "telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulen ... untuk tuntutan pembelian rangsum
- G segar ..." manakala keterangan pendakwaan menunjukkan bahawa empat dokumen berkenaan adalah "untuk justifikasikan pembelanjaan oleh responden".

Diputuskan (membenarkan rayuan):

- H (1) Elemen-elemen kesalahan di bawah s. 471 yang perlu
- I (i) dibuktikan oleh pihak pendakwaan adalah: (i) dokumen berkenaan telah dipalsukan; (ii) tertuduh telah menggunakan dokumen palsu tersebut; (iii) tertuduh menggunakan dokumen palsu tersebut sebagai dokumen yang sah atau tulen; dan (iv) tertuduh mengetahui atau ada sebab-sebab untuk mempercayai dokumen tersebut adalah dokumen palsu. (perenggan 8)

- (2) SP1 dan SP2 telah menjelaskan bagaimana invois-invois palsu tersebut disediakan atas arahan responden. Pegawai syarikat Landmark Trading Pte Ltd telah mengesahkan bahawa kesemua invois itu tidak dikeluarkan oleh syarikat tersebut dan merupakan invois-invois palsu. (perenggan 9) A
- (3) Kesemua invois palsu itu telah digunakan oleh responden untuk membuat tuntutan rangsum segar bersama-sama dengan empat baucer bayaran yang kesemuanya ditandatangani oleh responden selaku “Pegawai Bekalan KD Indera Sakti” serta diturunkan cop rasminya. (perenggan 10) B
- (4) Punca penyediaan pemalsuan empat invois adalah daripada responden. SP1 dan SP2 hanya merupakan pembantu-pembantu responden dan hanya menurut arahan responden. Responden juga telah menyemak dokumen-dokumen tersebut, membuat pembetulan dan telah menandatangani dokumen-dokumen tersebut serta menggunakan cop rasminya. Maka, responden merupakan orang yang dengan pengetahuan jelas telah menggunakan invois-invois palsu tersebut. Dengan itu, pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes *prima facie* terhadap responden atas kesemua pertuduhan. (perenggan 11) C
- (5) Kesalahan di bawah s. 471 adalah “secara frod atau dengan niat yang curang menggunakan sebagai tulen apa-apa dokumen yang mana diketahui atau ada sebab untuk percayai dokumen tersebut adalah palsu”. Kesalahannya bukan melakukan pemalsuan dokumen tetapi menggunakan dokumen yang mana responden mengetahui adalah dokumen palsu untuk tujuan melakukan frod. (perenggan 18) D
- (6) Kesalahan di bawah s. 471 boleh juga dilakukan secara frod, di mana pihak pendakwaan hanya perlu membuktikan ada niat untuk mendapati apa-apa kelebihan dengan tindakan yang memperdayakan. Pihak pendakwaan tidak perlu membuktikan adanya apa-apa niat untuk menyebabkan apa-apa kerugian. (perenggan 24) E
- (7) Penjelasan (a) dalam s. 156 Kanun Tatacara Jenayah amat relevan dalam kes ini kerana dalam kesemua pertuduhan yang dihadapi oleh responden, perkataan “secara frod” (“fraudulently”) tidak dinyatakan. Peninggalan tersebut tidak memberi apa-apa kesan yang menunjukkan bahawa responden telah terkeliru. Oleh yang demikian, peninggalan tersebut bukan F
- G
- H
- I

- A satu peninggalan yang material. Seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah terpakai kepada kesilapan-kesilapan dalam pertuduhan yang merupakan kesilapan-kesilapan teknikal dan bukan kesilapan-kesilapan substantif seperti pertuduhan yang tidak mengandungi apa-apa kesalahan di sisi undang-undang.
- B (perenggan 28 & 29)
- (8) Menggunakan empat invois berkenaan yang palsu untuk “justifikasikan pembelian rangsum segar” dan menggunakan empat invois berkenaan untuk “tuntutan pembelian rangsum segar” dalam konteks kes ini membawa makna yang sama.
- C Responden jelas tidak keliru oleh kesilapan teknikal dalam pertuduhan-pertuduhan yang dihadapinya. Tiada apa-apa kegagalan keadilan telah berlaku. (perenggan 30)
- D (9) Responden telah gagal membangkitkan apa-apa keraguan, atas imbalan kebarangkalian terhadap kes pihak pendakwaan bagi keempat-empat pertuduhan. Pembelaan responden merupakan pemikiran terkemudian dan juga merupakan kenyataan-kenyataan kosong tanpa apa-apa merit atau keterangan sokongan. Responden didapati bersalah dan disabitkan ke atas keempat-empat pertuduhan dan dihukum penjara satu tahun bagi setiap empat pertuduhan. Hukuman berjalan serentak dari tarikh sabitan. (perenggan 31)
- E

Kes-kes yang dirujuk:

- F *Balachandran v. PP* [2005] 1 CLJ 85 FC (*dirujuk*)
Bong Kim Son v. PP [1997] 4 CLJ Supp 477 HC (*dirujuk*)
Chan Chwen Kong v. PP [1962] 1 LNS 22 CA (*dirujuk*)
Mohamed Ibrahim Latiff v. PP [1947] 1 LNS 65 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Ho Sek Kong [2006] 5 CLJ 49 HC (*dirujuk*)
PP v. Saimin & Ors [1971] 1 LNS 115 HC (*dirujuk*)
- G *Re Rasiah Munusamy* [1983] 1 LNS 26 HC (*dirujuk*)
Seet Soon Guan v. PP [1955] 1 LNS 143 HC (*dirujuk*)
Shawal Hj Mohd Yassin v. PP [2006] 6 CLJ 392 HC (*dirujuk*)

Perundangan yang dirujuk:

- H Criminal Procedure Code, ss. 156, 422
 Penal Code, ss. 7(1), 24, 471

Bagi pihak pendakwaan - A Hafizh Abu Bakar; TPR

Bagi pihak responden - Surendran; T/n Edwin Lim Suren & Soh

- I *Dilaporkan oleh Amutha Suppayah*

PENGHAKIMAN**A****Zainal Adzam H:****[1]** Perayu dihadapi empat pertuduhan sepertimana berikut:**Pertuduhan 1****B**

Bahawa kamu di antara bulan Jun ke bulan Ogos 2006 sebagai Pegawai Bekalan di Kapal KD Sri Indera Sakti, Tentera Laut DiRaja Malaysia, di atas Kapal KD Sri Indera Sakti, dengan curangnya telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulen iaitu Invois Landmark Plaza bernombor 449901 bernilai USD34,404.75 bertarikh 26 Mei 2006 dan untuk tuntutan pembelian rangsum segar yang mana kamu mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa dokumen Landmark Plaza bernombor 449901 adalah palsu dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah Seksyen 471 Kanun Keseksan yang boleh dihukum di bawah Seksyen 465 Kanun yang sama.

C**D****Pertuduhan Pindaan 2**

Bahawa kamu di antara bulan Jun ke bulan Ogos 2006, sebagai Pegawai Bekalan di Kapal KD Indera Sakti, Tentera Laut DiRaja Malaysia, di atas Kapal KD Indera Sakti, dengan curangnya telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulen iaitu Invois Landmark Plaza bernombor 449909 bernilai USD36,148.63 bertarikh 26 Jun 2006 dan untuk tuntutan pembelian rangsum segar yang mana kamu mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa dokumen Landmark Plaza bernombor 449909 adalah palsu dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah Seksyen 471 Kanun Keseksan yang boleh di hukum di bawah Seksyen 465 Kanun yang sama.

E**F****G****Pertuduhan Pindaan 3**

Bahawa kamu di antara bulan Jun ke bulan Ogos 2006, sebagai Pegawai Bekalan di Kapal KD Sri Indera Sakti, Tentera Laut DiRaja Malaysia, di atas Kapal KD Indera Sakti, dengan curangnya telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulen iaitu Invois Landmark Plaza bernombor 449911 bernilai USD36,148.63 bertarikh 26 Jun 2006 dan untuk tuntutan pembelian rangsum segar yang mana kamu mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa dokumen Landmark Plaza bernombor 449911 adalah palsu dan oleh

H**I**

- A yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 471 Kanun Keseksaan yang boleh dihukum di bawah Seksyen 465 Kanun yang sama.

Pertuduhan Pindaan 4

- B Bahawa kamu di antara bulan Jun ke bulan Ogos 2006, sebagai Pegawai Bekalan di Kapal KD Sri Indera Sakti, Tentera Laut DiRaja Malaysia, di atas Kapal KD Indera Sakti, dengan curangnya telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulen iaitu Invois Landmark Plaza bernombor 449913 bernilai USD30,364.57 bertarikh 15 Ogos 2006
- C dan untuk tuntutan pembelian rangsum segar yang mana kamu mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa dokumen Landmark Plaza bernombor 449913 adalah palsu dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 471 Kanun Keseksaan yang
- D boleh dihukum di bawah Seksyen 465 Kanun yang sama.

[2] Tarikh pertuduhan-pertuduhan 2, 3, dan 4 telah dipinda di akhir kes pendakwaan oleh Hakim Mahkamah Sesyen supaya selaras dengan keterangan yang dikemukakan di mahkamah.

- E [3] Responden merupakan seorang Pegawai Bekalan berpangkat Leftenan Komander di Kapal DiRaja (“KD”) Seri Indera Sakti di bawah Tentera Laut DiRaja Malaysia (“TLDM”) yang berpangkalan di Pangkalan TLDM Lumut. Responden di kapal tersebut berada di bawah pegawai memerintahnya (commanding officer) Captain
- F Rosli bin Yop (SP7). Pada tahun 2006 kapal tersebut telah diarah untuk belayar ke Timor Leste untuk membawa anggota tentera dan polis di bawah naungan Bangsa-Bangsa Bersatu. Timor Leste pada masa itu berada dalam pergolakan perang saudara dan keadaan keselamatan tidak tenteram. Pelayaran pertama berlaku
- G pada Mei 2006 dan berada di Timor Leste hanya satu hari sebelum belayar pulang. Pelayaran kedua adalah pada 26 Jun 2006 dan kali ini kapal tersebut berada di Timor Leste selama dua bulan. SP2 berpangkat Bintara Kanan dan responden merupakan pegawai atasan SP2. SP1 berpangkat Laskar Kanan Setor dan
- H pegawai-pegawai atasannya adalah SP2 dan responden. Mengikut SP4, pegawai staf gaji di Markas Armada, Pangkalan TLDM tiga cek peruntukan rangsum segar daripada Markas TLDM telah melaluinya disalurkan kepada responden atas nama responden selaku pegawai bekalan kapal tersebut bagi kedua-dua pelayaran ke
- I Timor Leste. Cek P11(a) bernilai RM177,848.24 adalah untuk pelayaran pertama. Cek P11(b) bernilai RM288,000 dan cek

P11(c) bernilai RM141,000 adalah untuk pelayaran kedua ke Timor Leste. Responden dengan demikian telah diamanah wang berjumlah RM606,848.24 selaku pegawai bekalan untuk membeli bekalan-bekalan segar bagi pelayaran-pelayaran serta semasa di Timor Leste.

A

[4] Sebelum pelayaran pertama SP2 diarah oleh responden untuk membuat pembelian bekalan-bekalan segar di Lumut dan Manjung. SP2 telah membelanjakan RM34,000 dan bayaran dibuat dalam matawang RM dan bukan USD. Tiada barang dibeli di Timor Leste bagi pelayaran pertama. Bagi pelayaran kedua SP2 telah diberi wang untuk membeli bekalan-bekalan segar dan SP2 telah membelanjakan RM17,000 bagi tujuan tersebut. Mengikut SP2 jumlah pembelian adalah dalam RM34,000. Tidak ada pembelian bekalan segar di Timor Leste pada pelayaran pertama. Sebelum pelayaran kedua, SP2 diarah oleh responden sekali lagi untuk membeli bekalan-bekalan segar di Lumut dan Manjung dengan memberi wang cagaran RM5,000 kepada SP2. Atas arahan SP7 yang memeriksa bekalan-bekalan segar di kapal tersebut, SP2 membuat penempahan bekalan-bekalan segar tambahan dengan RM5,000 yang diberikan oleh responden. Jumlah pembelian sebelum pelayaran kedua berjumlah RM34,000. Pada pelayaran kedua, SP2 selaku pembantu responden ada mengikut responden untuk setiap kali pembelian bekalan-bekalan segar di pasar raya Landmark Trading Plaza Pte Ltd di Dili, Timor Leste untuk membeli ayam beku. Buah-buahan, sayur serta kambing dibeli terus daripada pasar-pasar dan penternak kambing tempatan. SP2 menyatakan dia tahu bahawa resit-resit pembelian dibekalkan oleh pasar raya tersebut kepada responden. Kesemua pembelian untuk pembekalan bagi kedua-dua pelayaran tersebut dibayar oleh responden kepada pembekal-pembekal selaku pegawai bekalan yang mengawal peruntukan untuk rangsum.

B

C

D

E

F

G

[5] Semasa dalam perjalanan pulang daripada pelayaran kedua, SP2 telah diarahkan oleh responden untuk menyediakan dokumen-dokumen untuk membuat tuntutan rangsum segar bagi pembelian-pembelian bekalan-bekalan segar bagi kedua-dua pelayaran ke Timor Leste. Permohonan sebenarnya adalah untuk menjustifikasikan setiap perbelanjaan ke atas peruntukan wang yang diamanahkan kepada responden sepertimana akan dihuraikan kemudian. Responden menyatakan kepada SP2 bahawa pegawai memerintah SP7 menghendaki dokumen-dokumen tersebut disediakan apabila

H

I

- A kapal tiba ke Pangkalan TLDM Lumut. SP2 memberitahu responden bahawa dia tidak boleh buat demikian kerana tiada invois-invois untuk mengesahkan pembelian-pembelian. Responden menjawab kepada SP2, "... Che Din buat saja dan selebihnya saya (responden) akan terangkan kepada CO (pegawai memerintah)...".
- B SP2 juga memberitahu responden bahawa tuntutan bagi pelayaran pertama ke Timor Leste tidak boleh dibuat kerana tiada pembelian dibuat di Timor Leste. Responden tidak menjawab SP2 dan SP2 seterusnya memohon kebenaran responden untuk meniru salinan invois daripada KD Mahawangsa. Responden bersetuju dengan cadangan SP2.
- C SP2 dengan tidak mahu ingkar arahan responden telah mengarah SP1 untuk menyediakan baucer-baucer tuntutan seperti P2, P4, P5 dan P6 dan invois-invois palsu telah disediakan oleh SP1, iaitu, P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) yang kesemua tertera dengan nama syarikat "Landmark Plaza" sebagai pembekal.
- D [6] SP2 mengesahkan bahawa atas arahan responden cop syarikat "Landmark Trading Pte Ltd" (P7) yang terdapat kepada kesemua invois palsu P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) telah ditempah di kedai di Lumut. Dokumen-dokumen berkenaan telah diberikan kepada responden untuk disemak. Responden telah membuat sedikit pembetulan. Setelah pembetulan dibuat kesemua dokumen berkenaan diserahkan kembali oleh SP2 kepada responden tanpa tandatangan responden dan tanpa tandatangan di ruang-ruang "Delivered By ... Authorised Signature" dan cop "Landmark Trading Pte Ltd" pada invois-invois tersebut. Apabila dokumen-dokumen berkenaan diterima semula oleh SP2 daripada responden tandatangan responden terdapat kepada ruangan "Received By" dan ruangan "Delivered By ... Authorised Signature" dan cop "Landmark Trading Pte Ltd" telah bertandatangan pada tiap-tiap P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c). Tandatangan sepertimana dalam invois-invois palsu tersebut juga mengandungi cop rasmi responden selaku "pegawai bekalan KD Sri Indera Sakti".
- E [7] SP3, pegawai syarikat Landmark Trading telah mengesahkan bahawa P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) bukan invois syarikat Landmark Trading. Selain daripada itu SP3 juga mengesahkan bahawa "letterhead" dan cop bukan "letterhead" dan cop syarikatnya. Tandatangan-tandatangan yang terdapat di keempat-empat invois juga bukan tandatangan mana-mana pegawai syarikatnya. SP3 menegaskan bahawa P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) adalah dokumen-dokumen palsu. SP3 telah mengemukakan
- F
- G
- H
- I

cop sah syarikatnya, P9. SP4 yang mengendalikan permohonan-permohonan tersebut menyatakan bahawa dia akan menyemak baucer-baucer dan dokumen-dokumen sokongan untuk mengesahkan peruntukan telah digunakan untuk tugas-tugas operasi termasuk dalam pelayaran. Mengikut SP4, kalau dia mengetahui bahawa P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) adalah invois palsu, dia tidak akan meluluskan dokumen-dokumen tersebut. SP4 mengesahkan bahawa responden telah memulangkan wang panjar melalui P14 sebanyak RM27,171.95 tetapi baki bagi wang sajian tunai tidak dipulangkan oleh responden. SP4 juga menegaskan bahawa kesemua wang lebih hendaklah dipulangkan mengikut arahan perbendaharaan. Mengikut SP4 ianya bermaksud wang selebihnya telah dipakai oleh responden. SP5, penyelia audit, Kementerian Pertahanan mengesahkan bahawa mengikut buku panduan urusan gaji, bab B, akaun pajar di s. 9 para (j) bahagian peraturan buku tunai dan bahagian penyerahan baucer dan wang baki, ms. 21, baki wang peruntukan yang diamanahkan mesti dipulangkan. Akhir sekali, SP5 mengesahkan daripada rekod-rekodnya, perbelanjaan Kapal KD Indera Sakti bagi Mei 2006 menunjukkan ada baki RM12,027.42 dan bagi perbelanjaan bulan Jun 2006 ada baki RM49,051.23.

[8] Elemen-elemen kesalahan di bawah s. 471 Kanun Keseksaan yang perlu dibuktikan oleh pihak pendakwaan adalah seperti berikut:

- (i) dokumen berkenaan telah dipalsukan;
- (ii) tertuduh telah menggunakan dokumen palsu tersebut;
- (iii) tertuduh menggunakan dokumen palsu tersebut sebagai dokumen yang sah atau tulen; dan
- (iv) tertuduh mengetahui atau ada sebab-sebab untuk mempercayai dokumen tersebut adalah dokumen palsu (*Mallal's Penal Law*, ms. 852).

Elemen Pertama

[9] SP2 dan SP1 telah dalam keterangan-keterangan mereka menjelaskan bagaimana P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c), iaitu invois-invois palsu yang kononnya dikeluarkan oleh pasar raya Landmark Trading Pte Ltd daripada Timor Leste dan dilengkapi dengan cop palsu (P7) syarikat tersebut disediakan atas arahan responden. SP3, pegawai syarikat tersebut dengan jelas mengesahkan kesemua keempat-empat invois tidak dikeluarkan oleh syarikat tersebut dan merupakan invois-invois palsu.

A Elemen-elemen Kedua Dan Ketiga

- [10] Yang ketara sekali adalah tandatangan responden pada kesemua empat invois-invois palsu tersebut. Responden telah mengarahkan empat dokumen tersebut disediakan, telah menyemak dan membuat pembetulan kecil kepadanya dan akhir sekali telah menandatangani keempat-empat invois-invois palsu serta menurunkan cop rasminya. Keempat-empat invois palsu telah digunakan oleh responden untuk membuat tuntutan rangsum segar bersama empat baucer-baucer bayaran (P2A, P4A, P5A dan P6A) yang kesemuanya juga ditandatangani oleh responden selaku “pegawai bekalan KD Indera Sakti” serta diturunkan cop rasminya. SP4 mengesahkan bahawa dia telah menerima permohonan responden melalui dokumen-dokumen berkenaan.

D Elemen Keempat

- [11] Keterangan SP2 yang menyatakan bahawa responden telah mengarahkannya menyediakan dokumen-dokumen berkenaan untuk permohonan tersebut dengan jelasnya menunjukkan bahawa punca penyediaan pemalsuan empat invois adalah daripada responden. Responden merupakan pegawai bekalan di kapal KD Indera Sakti dan telah diberi peruntukan perbelanjaan berjumlah RM606,848.24 untuk perbelanjaan bekalan-bekalan segar bagi kedua-dua pelayaran kapal berkenaan ke Timor Leste. SP1 dan SP2 hanya merupakan pembantu-pembantu responden dan tidak diamanahkan amaun tersebut atau ada kuasa untuk membelanjakannya. Mereka berdua hanya menurut arahan-arahan responden. Selain daripada itu responden telah menyemak empat dokumen-dokumen tersebut, membuat pembetulan tersebut dan telah menandatangani empat dokumen-dokumen tersebut serta menggunakan cop rasminya. Kesemua pembelian bekalan-bekalan segar, sama ada di Malaysia atau di Timor Leste dibuat oleh SP2 atas arahan responden atau oleh responden sendiri. Kesemua pembayaran-pembayaran adalah daripada responden, sama ada wang cagaran RM5,000 kepada SP2 sebelum pelayaran pertama atau kepada pembekal-pembekal apabila bekalan-bekalan dihantar di Malaysia atau pembelian di Timor Leste. Oleh yang demikian responden merupakan orang yang dengan pengetahuan jelas telah menggunakan invois-invois palsu P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) sepertimana dalam keempat-empat pertuduhan. Dengan demikian pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes *prima facie* terhadap responden ke atas keempat-empat pertuduhan.

[12] Pembelaan responden boleh diringkaskan sepertimana berikut:

(i) Kesemua penyediaan dokumen berkaitan P2, P4, P5 dan P6 diserahkan kepada SP2 termasuk penyediaan invois-invois P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c);

(ii) Tahu bahawa keempat-empat invois tersebut “dibuat” oleh staff. Tidak mengarah sesiapa “membuatkan”. Arahan kepada SP2 untuk sedia semua dokumen-dokumen dikemukakan setiba kapal di Lumut. Kalau tahu invois-invois Landmark palsu – “saya terima”;

(iii) “Praktis TLDM daripada dulu hingga hari ini bagi tujuan rangsum segar, itulah praktis yang dibuat. Saya berani kata ini praktis TLDM lakukan. Memang kita boleh buat invois sendiri berdasarkan invois asal ...”

(iv) Mengakui tiada apa-apa pembelian di Timor Leste untuk pembayaran pertama;

(v) Mengakui telah beri arahan kepada SP1 ataupun SP2 untuk menyediakan dokumen-dokumen membuat tuntutan dan mengetahui sample invois daripada kapal KD Mahawangsa digunakan untuk menyediakan invois-invois dalam kes ini;

(vi) Akui ada baki RM62,500 daripada kesemua peruntukan diberikan kepadanya tetapi atas cadangannya kepada SP7 wang tersebut telah dibelanjakan bagi Hari Keluarga dengan persetujuan SP7; dan

(vii) Invois-invois P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c), tidak dianggap palsu kerana semua butir-butir di dalamnya telah dibeli dengan peruntukan yang diamanahkan kepadanya.

[13] Dua saksi yang dipanggil oleh pembelaan SD2 dan SD3 memberi keterangan yang menyokong keterangan responden berkaitan apa yang responden telah lakukan.

[14] Walaupun beban pembuktian kesalahan pada setiap masa terletak kepada pihak pendakwaan, dalam keadaan di mana pihak pendakwaan telah membuktikan kes *prima facie* terhadap perayu, perayu mempunyai beban keterangan (evidential burden) atas imbalan kebarangkalian untuk menyangkal kes pendakwaan. Mahkamah Tinggi dalam kes *PP lwn. Ho Sek Kong* [2006] 5 CLJ 49; [2006] 2 MLJ 81, di ms. 89 telah menyatakan sedemikian:

- A Although the burden of proof in a criminal trial lies throughout on the prosecution in bringing home a conclusion that it has proven its case beyond a reasonable doubt, the accused if called upon to his defence bears the evidential burden of casting that doubt.
- B [15] Mahkamah Tinggi dalam kes tersebut merujuk kepada kes Mahkamah Persekutuan, *Balachandran v. PP* [2005] 1 CLJ 85; [2005] 2 MLJ 301 dan kes Mahkamah Rayuan, *Chan Chwen Kong v. PP* [1962] 1 LNS 22; [1962] MLJ 307. Mahkamah Persekutuan dalam kes *Balachandran v. PP* telah menyatakan sedemikian:
- C Proof beyond reasonable doubt involves two aspects. While one is the legal burden on the prosecution to prove its case beyond reasonable doubt the other is the evidential burden on the accused to raise a reasonable doubt. Both these burdens can only be fully discharged at the end of the whole case when the defence closed its case. Therefore a case can be said to have been proved beyond reasonable doubt only at the conclusion of the trial upon a consideration of all the evidence adduced as proved by s. 182A(1) of the Criminal Procedure Code. That would normally be the position where the accused has given evidence.
- D
- E [16] Mahkamah Rayuan dalam kes *Chan Chwen Kong v. PP* menyatakan sedemikian:
- F In most criminal cases, there is at some stage an onus of a sort upon the accused person. Once the prosecution produces evidence which if believed would support a conviction there is tactical onus on the accused person either to produce evidence on his own or to point to something in the prosecution evidence that at the very lowest make the trier of fact less than sure of any conclusions he might otherwise be prepared to base upon the prosecution evidence. If he fails to discharge that tactical onus he will be convicted. That is very true.
- G
- [17] Maksud “keraguan yang munasabah” pula dijelaskan dalam kes *PP v. Saimin & Ors* [1971] 1 LNS 115; [1971] 2 MLJ 16, di ms. 17 seperti berikut:
- H The following definition of “reasonable doubt” is often quoted:
- I It is not mere possible doubt, because everything relating to human affairs and depending upon moral evidence is open to some possible or imaginary doubt. It is that state of the case which after the entire comparison and consideration of all the evidence leaves the minds of the

jurors in that condition that they cannot say they feel an abiding conviction to a moral certainty of the truth of the charge ... A reasonable doubt must be a doubt arising from the evidence or want of evidence and cannot be an imaginary doubt or conjecture unrelated to evidence.

A

[18] Daripada alasan penghakimannya, Hakim Mahkamah Sesyen menegaskan bahawa cadangan menyediakan empat invois palsu tersebut sebenarnya datang daripada SP2 dan bukan daripada cadangan responden. Oleh yang demikian Hakim Mahkamah Sesyen menerima pembelaan responden bahawa dia tidak menyediakan invois-invois palsu tersebut. Mengenai isu ini Hakim Mahkamah Sesyen jelas telah salah arah. Kesalahan di bawah s. 471 Kanun Keseksaan adalah “secara frod atau dengan niat yang curang menggunakan sebagai tulen apa-apa dokumen yang mana diketahui atau ada sebab untuk percayai dokumen tersebut adalah palsu”. Kesalahannya bukan melakukan pemalsuan dokumen tetapi menggunakan dokumen yang mana responden mengetahui adalah dokumen palsu untuk tujuan melakukan frod (*Mohamed Ibrahim Latiff v. PP* [1947] 1 LNS 65; [1947] MLJ 123). Hakim Mahkamah Sesyen juga menerima pembelaan responden bahawa empat invois berkenaan tidak boleh dianggap sebagai palsu oleh kerana butir-butir yang disenaraikan dalam empat invois tersebut sebenarnya mengandungi butir-butir mengenai bekalan-bekalan yang telah dibeli dengan peruntukan yang diamanahkan kepada responden. Hakim Mahkamah Sesyen juga setuju bahawa adalah menjadi amalan biasa di TLDM untuk menggantikan semua invois yang berasingan kepada satu invois untuk menyenangkan pentadbiran. Pertama, apa yang berlaku dalam kes ini tidak sepertimana apa yang dikatakan oleh responden. Bukan satu invois yang disediakan tetapi empat invois telah disediakan dan dikemukakan oleh responden dalam tuntutan. Ini sahaja telah menyangkal versi responden. Kedua, SP1, SP2, SP4, SP3 dan SP7 dalam pemeriksaan balas oleh pihak pembelaan tidak langsung dicadangkan mengenai praktis TLDM ini. Perkara ini dinyatakan pertama kali hanya dalam kes pembelaan. Saksi SD3 yang menyokong versi responden berkenaan isu ini jelas adalah saksi berkepentingan kerana dia telah dihadapi pertuduhan yang sama seperti responden di Mahkamah Sesyen. Walaupun dilepas dan dibebaskan, pihak pendakwaan telah memfailkan rayuan ke Mahkamah Tinggi sama sepertimana apa yang berlaku dalam kes rayuan ini. SD3 sudah tentu mahu rayuan responden dibenarkan oleh mahkamah ini.

B

C

D

E

F

G

H

I

- A [19] Yang mengejutkan mengenai isu ini adalah penerimaan pembelaan responden dengan menyatakan bahawa ianya adalah praktis biasa TLDM. Hakim Mahkamah Sesyen tidak ambil kira kes ini melibatkan perbelanjaan wang kerajaan bagi amaun yang amat besar, iaitu, RM606,848.24. Memang dalam pengetahuan umum
- B bahawa setiap perbelanjaan wang kerajaan di kawalselia oleh peruntukan-peruntukan arahan perbendaharaan dan dalam kes ini peraturan-peraturan yang berkaitan seperti buku panduan urusan gaji, bab B – akaun panjar edisi ketiga dan peraturan penyelenggaraan buku tunai berkaitan penyerahan baucer (s. 7(1)). Perkara ini
- C dinyatakan oleh saksi-saksi SP4, SP3 dan SP7. Berbanding dengan keterangan-keterangan ketiga-tiga saksi pendakwaan ini, keterangan responden berkaitan perkara ini merupakan kenyataan kosong dan tidak munasabah. Permohonan melalui baucer-baucer P2, P4, P5 dan P6 sebenarnya merupakan permohonan untuk mengesahkan
- D serta menjustifikasikan kesemua perbelanjaan sebenar oleh responden ke atas peruntukan RM606,848.24 wang Rangsum Segar bagi kedua-dua pelayaran ke Timor Leste. Jumlah perbelanjaan sebenar hanya responden mengetahui kerana tiada kesemua resit-resit dan invois-invois yang sah dan lengkap
- E diserahkan kepada SP2 oleh responden. Responden langsung tidak memberi apa-apa penjelasan kenapa bagi setiap pembelian pembekalan tiada invois atau resit diminta daripada pembekal dan disimpan. Bagi pembelian sebelum pelayaran pertama, alasan responden bahawa jika dia tidak berbuat demikian anggota dan
- F anak kapal akan tiada makanan boleh diterima. Walau bagaimanapun, SP4 dalam pemeriksaan balas telah menjelaskan bahawa pembelian-pembelian lain, kapal boleh buat permohonan melalui baucer tetapi perlu diperolehi dan kemukakan salinan kad pengenalan dan tandatangan pengesahan pembekal-pembekal. Perkara ini tidak
- G disangkal oleh responden. Responden tidak kemukakan salinan-salinan kad pengenalan pembekal-pembekal dan tandatangan-tandatangan pengesahan mereka tetapi sebaliknya kemukakan permohonan ke Markas TLDM dengan empat invois-invois yang palsu. Mustahil dan tak masuk akal bahawa perbelanjaan apa-apa
- H peruntukan kewangan kerajaan boleh disahkan dengan invois-invois yang dipalsukan.
- [20] Dalam kes ini responden sendiri akui memberi hanya invois-invois Landmark Trading kepada SP2 untuk menyediakan
- I dokumen-dokumen tuntutan. Kenyataan ini sokong penegasan SP2 bahawa dia tak boleh sediakan dokumen-dokumen permohonan yang lengkap tanpa semua invois yang patut diberikan kepadanya

oleh responden. Pembelian-pembelian kesemua bekalan di dalam pengetahuan responden dan dibayar oleh responden kerana dia yang mengawal dan menyimpan wang peruntukan berkenaan. Selain daripada invois-invois Landmark Trading, SP2 tidak cabar mengenai ketiadaan invois-invois berkaitan pembelian-pembelian bekalan yang lain, sama ada di Malaysia atau Timor Leste. Apabila dengan penuh pengetahuan responden luluskan P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c), ianya bermaksud responden jelas dengan pengetahuan penuh telah menggunakan empat dokumen-dokumen yang diakui palsu untuk tujuan-tujuan tuntutan berkenaan. Hanya responden seorang yang mengetahui amaun sebenar dia gunakan untuk membeli kesemua bekalan-bekalan segar berkaitan dengan dua pelayaran tersebut. Oleh kerana responden sendiri tidak berikan kepada SP2 invois-invois dan resit-resit asal bagi setiap pembelian tersebut, kecuali kononnya invois-invois Landmark Trading, kenyataan responden bahawa empat invois (yang responden sendiri mengakui “dibuat” oleh pembantu-pembantunya) adalah tepat mengenai semua perbelanjaan-perbelanjaan oleh responden tidak boleh diterima. Responden terperangkap dengan kenyataan-kenyataannya sendiri. Responden sebagai pegawai bekalan jelas dikehendaki kemukakan apa-apa tuntutan ke Markas TLDM dengan resit-resit atau invois-invois yang asal dan tulen bagi setiap pembelian. Kecuali tuntutan-tuntutan sedemikian disokong dengan resit-resit atau invois asal dan tulen, apa-apa tuntutan yang disokong dengan invois-invois yang dipalsukan jelas adalah untuk memperdayakan pihak Markas TLDM kerana perbelanjaan-perbelanjaan sebenar wang peruntukan disorok atau dirahsiakan oleh responden. SP4 dengan jelas menyatakan bahawa sekiranya dia tahu keempat-empat invois berkenaan adalah palsu, dia tidak akan meluluskannya. Fakta ini menyangkal pembelaan responden bahawa invois-invois P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c) tidak dianggap palsu kerana butir-butir dalamnya telah dibeli dengan peruntukan yang diamanah kepadanya. Hakim Mahkamah Sesyen gagal ambil kira perkara ini.

[21] Hakim Mahkamah Sesyen gagal membandingkan dan menilai keterangan SP1 dan SP2 dengan keterangan responden berkenaan isu ini. SP1 dan SP2 tiada apa-apa kuasa atau kepentingan ke atas peruntukan yang diamanahkan kepada responden. Mereka berdua merupakan pegawai pembantu kepada dan di bawah arahan responden. Responden sendiri mengakui dia telah menyerahkan kesemua invois-invois Landmark Trading kepada SP2. Walau

- A bagaimanapun, responden akui dan mengesahkan keterangan-keterangan SP1 dan SP2 bahawa bekalan-bekalan segar bukan kesemuanya dibeli olehnya daripada pasar raya Landmark Trading kerana ada bekalan-bekalan segar yang dibeli di Malaysia dan juga di pasar-pasar serta daripada penternak-penternak tempatan di Timor Leste. Responden bertanggungjawab atas kesemua pembelian-pembelian dan pembayaran-pembayaran tersebut. Oleh demikian, mengikut keterangan responden sendiri, dia mengetahui SP2 dan SP1 tidak boleh menyediakan invois-invois berkenaan berasaskan invois-invois sah dan lengkap bagi kesemua pembelian-pembelian oleh responden. Daripada itu jelas bahawa apabila responden luluskan dan tandatangani P2(c), P4(c), P5(c) dan P6(c), responden buat demikian dengan penuh pengetahuan bahawa empat invois tersebut tidak berasaskan invois-invois atau resit-resit pembelian yang asal, tulen atau lengkap dan sebenarnya merupakan empat invois yang palsu. SP1 dan SP2 tiada apa-apa kepentingan untuk rekakan empat invois palsu atau sediakan cop palsu (P7) sekiranya tidak diarahkan oleh responden. Pembelaan responden menyalahi SP2 mengenai penyediaan dokumen-dokumen berkenaan jelas tidak ada apa-apa merit. Responden dan bukan SP1 atau SP2 yang bertanggungjawab untuk menjelaskan kesemua perbelanjaan peruntukan bagi kedua-dua pelayaran ke Timor Leste kepada Markas TLDM. Tuntutan tersebut untuk menjadi tuntutan yang sah hendaklah berasaskan invois-invois dan resit-resit yang asal dan tulen. Penerimaan pembelaan “praktis TLDM” oleh Hakim Mahkamah Sesyen tanpa analisa kritikal tidak masuk akal dan lemah sekali.

- [22] Hakim Mahkamah Sesyen membuat ketetapan bahawa praktis membuat baucer-baucer sendiri (sepatutnya membuat “invois-invois”) dalam TLDM ada asasnya kerana empat invois-invois berkenaan dicadangkan kepada responden oleh SP2 untuk mengikut invois-invois daripada KD Mahawangsa dan SP7 yang mengarahkan responden sediakan dokumen-dokumen yang perlu. Adakah kenyataan oleh responden ini jika dikaji dengan penelitian maksima kesemua keterangan dalam kes ini benar? Seperti dinyatakan kesalahan-kesalahan dalam kes ini bukan menyediakan invois-invois tetapi responden menggunakan invois-invois yang diketahui palsu. Sekali lagi yang ketara sekali, saksi-saksi pendakwaan SP1, SP2, SP4, dan SP7 tidak langsung dicadangkan atau dicabarkan dengan perkara ini. Jika benar praktis itu adalah amalan TLDM sudah tentu sebagai pembelaan utama responden,

perkara itu disahkan melalui empat saksi-saksi pendakwaan yang benar-benar terlibat dan mengetahui apakah amalan dan praktis sebenar di TLDM. Isu praktis TLDM dibangkit pada hanya dalam pembelaannya oleh responden. Saksi-saksi pembelaan, SD2 mempunyai kepentingan sepertimana telah dijelaskan. Hakikat bahawa SD2 dituduh di mahkamah bagi kesalahan yang sama di bawah s. 471 Kanun Keseksaan dan kes dirayu oleh pihak pendakwaan, menunjukkan bahawa praktis-praktis yang dikata oleh responden dan SD2 bukan amalan yang diterima oleh TLDM atau di sisi undang-undang. Saksi SD3 pula tidak membantu kes responden kerana dalam pemeriksaan balas mengaku tidak terlibat dalam urusan pembelian rangsum semasa berkhidmat dalam TLDM. “Praktis TLDM” itu merupakan kenyataan kosong responden dan sepertimana dinyatakan apa-apa permohonan yang berasaskan dokumen-dokumen palsu semestinya salah di sisi undang-undang kerana melanggar arahan perbendaharaan dan peraturan-peraturan berkaitannya. Apa-apa “praktis” yang menyalahi undang-undang walaupun telah menjadi amalan sekalipun tetap salah di sisi undang-undang dan tak boleh menjadi sah. Dengan perkataan lain, apa-apa “praktis” mestilah “praktis” yang sah dan tidak menyalahi undang-undang. Walau bagaimanapun Hakim Mahkamah Sesyen tidak ambil kira perkara ini apabila menerima alasan “praktis TLDM”.

[23] Mengenai wang baki daripada pembelian-pembelian ke Timor Leste, responden menyatakan bahawa adalah menjadi praktis TLDM untuk baki peruntukan sajian tunai berkenaan tidak perlu dipulangkan kepada Markas TLDM. Mengikut responden dengan persetujuan SP7, wang baki tersebut dibelanjakan untuk Hari Keluarga bagi anak-anak kapal. SP7 dengan jelasnya menjawab dalam pemeriksaan balas bahawa dia tidak tahu mengenai Hari Keluarga selepas pelayaran kedua. Tambahan pula SP4 dan SP5, pegawai-pegawai yang benar-benar berkaitan dengan urusan-urusan pemberian peruntukan, membeli bekalan-bekalan segar kapal dan tuntutan-tuntutan yang tidak dibelanjakan, dengan jelas menyatakan bahawa apa-apa baki perbelanjaan hendaklah dipulangkan dan tidak boleh digunakan bagi aktiviti Hari Keluarga. Keterangan SP4, SP5 dan SP7 berbandingkan dengan keterangan responden berasaskan arahan perbendaharaan serta peraturan-peraturan yang mengawalselia perkara berkenaan. Malah, SP4 dan SP5 tidak dicabar atau dicadangkan mengenai “praktis” ini dalam pemeriksaan balas mereka. Versi responden berkenaan perkara ini bukan sahaja

A pemikiran terkemudian kerana hanya dibangkitkan pertama kali dalam pembelaannya tetapi juga merupakan kenyataan kosong yang bertentangan dengan arahan perbendaharaan serta peraturan-peraturan yang berkaitan. Hakim Mahkamah Sesyen salah apabila menerima pembelaan responden berasaskan isu ini.

B [24] Peguambela responden berhujah bahawa pihak pendakwaan telah gagal membuktikan adanya kerugian sebenar akibat tindakan responden. Bagi kesalahan di bawah s. 471 Kanun Keseksaan yang dilakukan dengan “niat yang curang” (dishonest intention), pihak
C pendakwaan perlu membuktikan adanya kerugian yang salah atau keuntungan yang salah selaras dengan takrif “niat yang curang” sepertimana diperuntukkan di bawah s. 24 Kanun Keseksaan. Walau bagaimanapun, kesalahan di bawah s. 471 Kanun Keseksaan, sepertimana telah dinyatakan, boleh juga dilakukan
D secara frod (fraudulently), di mana pihak pendakwaan hanya perlu membuktikan ada niat untuk mendapati apa-apa kelebihan dengan tindakan yang memperdayakan. Pihak pendakwaan tidak perlu membuktikan adanya apa-apa niat untuk menyebabkan apa-apa kerugian. Dalam perkataan lain, apa-apa kerugian bukan elemen
E bagi kesalahan di bawah s. 471 yang dilakukan secara frod. Dalam kes *Seet Soon Guan v. PP* [1955] 1 LNS 143; [1955] MLJ 223 isu “secara frod” di bawah s. 471 Kanun Keseksaan dibincang secara terperinci oleh mahkamah. Kes tersebut melibatkan inspektor polis secara frod menggunakan dokumen, iaitu diari, sebagai tulen yang
F mana tertuduh mengetahui atau ada sebab-sebab untuk mempercayai ianya adalah dokumen palsu. Hakim telah menyatakan sedemikian setelah mengambilkira beberapa kes berkaitan isu yang sama:

G In my opinion, therefore, neither the acquisition nor the deprivation of property is an essential ingredient of the intent to defraud; “fraudulently” does not necessarily connote deceit and injury to the person deceived; it may but it need not do so; a person acts fraudulently or with intent to defraud if the acts with the intention that some person be deceived and by means of such deception that either an advantage should accrue to him or injury, loss or
H detriment should befall some other person or persons.

In the present case there is no question that the diary was used by the appellant as genuine, that the diary was forged and that the appellant knew or had reason to believe to be forged.

I With regard to the diary being a false document within the meaning of ss. 463 and 464 it was argued that there is no evidence that the entries in the diary were not true. I do not think it is material whether or not the entries were true. The

importance of a diary is that events are recorded therein as they happen and there is no question that the entries were not thus made. Under section 464 a person is said to make a false document who fraudulently makes a document or part of a document with the intention of causing it to be believed that such document or part of a document was made at a time at which he knows that it was not made. That diary was used fraudulently because the appellant used it with the object of producing it as evidence at the inquiry, as a genuine diary, in support of his defence and to corroborate oral evidence at the inquiry and thus deceive the adjudicating officer the purpose of this deception was to induce the adjudicating officer to clear the appellant of the charge against him and to ensure thereby that the appellant be retained in the service of the Government as a Police Officer or not be subjected to any other disciplinary measure.

A

B

C

The appellant therefore was rightly convicted and the appeal must be dismissed.

D

[25] Prinsip yang sama dinyatakan dalam *Ratanlal & Dhirajlal's Law of Crimes*, di ms. 2285:

In deciding whether there has been a using as genuine of the document, the Court will avert to the nature of the document ... whatever the document. The dealing with it by the accused person must be such as to satisfy the Court that the he intended to defraud, but it is not necessarily that wrongful gain or loss should actually be caused by the use.

E

[26] Dalam kes ini responden telah mengemukakan tuntutan-tuntutan Rangsum Segar melalui P2, P4, P5 dan P6 yang disokong dengan invois-invois palsu P2(c), P4 (c), P5 (c) dan P6(c) kepada Markas TLDM untuk kelulusan. Melalui empat invois-invois palsu tersebut, responden telah menyorok atau merahsiakan butir-butir dan amaun perbelanjaan-perbelanjaan sebenar olehnya ke atas peruntukan RM606,848.24 yang diamanahkan kepadanya daripada Markas TLDM. Markas TLDM sepertimana dinyatakan oleh SP4 telah meluluskan keempat-empat permohonan tersebut tanpa mengetahui empat invois-invois sokongan adalah invois-invois palsu. Oleh yang demikian dalam kes ini pihak pendakwaan telah membuktikan bahawa responden secara frod telah menggunakan empat invois berkenaan dengan pengetahuan penuh bahawa keempat-empat dokumen tersebut adalah dokumen palsu sepertimana dalam pertuduhan. Kegagalan "secara frod" ("fraudulently") dinyatakan dalam keempat-empat pertuduhan akan dihuraikan selepas ini.

F

G

H

I

- A** [27] Akhir sekali, peguambela responden telah berhujah bahawa keempat-empat pertuduhan adalah cacat kerana telah menyatakan bahawa responden “telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulen ... untuk tuntutan pembelian rangsum segar ...”. Peguambela menegaskan bahawa keterangan pendakwaan sebaliknya menunjukkan
- B** bahawa empat dokumen-dokumen berkenaan adalah “untuk justifikasikan pembelanjaan oleh responden”. Mengenai isu ini, s. 156 Kanun Acara Jenayah memperuntukan sedemikian:

C 156. No error in stating either the offence or the particulars required to be stated in the charge, and no omission to state the offence or those particulars shall be regarded, at any stage of the case, as material unless the accused was in fact misled by that error or omission.

D (a) A is charged under section 242 of the Penal Code with “having been in possession of counterfeit coin, having known at the time when he became possessed of it that the coin was counterfeit” the word fraudulently” being omitted in the charge. Unless it appears that A was in fact misled by this omission the error shall not be regarded as material.

E (b) A is charged with cheating B, and the manner in which he cheated B is not set out in the charge, or is set out incorrectly. A defends himself, calls witnesses, and gives his own account of the transaction. The Court may infer from this that the omission to set out the manner of the cheating is not material.

F

G (c) A is charged with cheating B, and the manner in which he cheated B is not set out in the charge. There were many transactions between A and B, and A had no means of knowing to which of them the charge referred, and offered no defence. The Court may infer from these facts that the omission to set out the manner of the cheating was, in this case, a material error.

(d) ...

H (e) ...

I [28] Dalam s. 156, penjelasan (b) dan (c) peruntukan tersebut menjelaskan kesilapan-kesilapan yang dianggap sebagai material. Dalam penjelasan (b) walaupun terdapat kesilapan dalam menyatakan kesalahan apabila tertuduh membela diri, memanggil saksi dan beri keterangan mengenai versinya berkenaan kejadian berkenaan, mahkamah boleh menganggap kesilapan berkenaan tidak material.

Dalam penjelasan (c) pula apabila tertuduh keliru berkenaan transaksi-transaksi dalam pertuduhan dan tertuduh tidak membuat apa-apa pembelaan, kesilapan dalam empat pertuduhan adalah material. Penjelasan (a) dalam s. 156 amat relevan dalam kes ini oleh kerana dalam keempat-empat pertuduhan yang dihadapi oleh responden perkataan “secara frod” (“fraudulently”) tidak dinyatakan. Daripada apa yang telah dinyatakan sebelum ini dalam kes ini peninggalan tersebut tidak memberi apa-apa kesan yang menunjukkan bahawa responden telah terkeliru. Oleh yang demikian peninggalan tersebut bukan satu peninggalan yang material. Apa-apa kesilapan mengenai butir-butir yang perlu dinyatakan ke dalam pertuduhan dianggap material hanya sekiranya tertuduh telah terkeliru olehnya. Seksyen 422 Kanun Acara Jenayah pula memperuntukan sedemikian:

422. Subject to the provisions contained in this Chapter no finding, sentence or order passed or made by a Court of competent jurisdiction shall be reversed or altered on account of:

(a) any error, omission or irregularity in the complaint, sanction, consent, summons, warrant, charge, judgment or other proceedings before or during trial, or in any inquiry or other proceedings under this Code;

(b) the want of any sanction; or

(c) the improper admission or rejection of any evidence,

unless such error, omission, irregularity, want, or improper admission or rejection of evidence has occasioned a failure of justice.

[29] Sekali lagi apa-apa kesilapan atau peninggalan dalam pertuduhan tidak boleh mengenenpikan keputusan atau perintah Mahkamah kecuali kesilapan atau peninggalan tersebut telah mengakibatkan kegagalan keadilan. Seksyen 422 terpakai kepada kesilapan-kesilapan dalam pertuduhan yang merupakan kesilapan-kesilapan teknikal dan bukan kesilapan-kesilapan substantif seperti pertuduhan yang tidak mengandungi apa kesalahan di sisi undang-undang (*Shawal Hj Mohd Yassin v. PP* [2006] 6 CLJ 392; [2006] 4 MLJ 334, *Bong Kim Son v. PP* [1997] 4 CLJ Supp 477; [1998] 1 MLJ 645, *Re Rasiah Munusamy* [1983] 1 LNS 26; [1983] 2 MLJ 294)

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A [30] Dalam rayuan ini, walaupun ada kesilapan berkenaan, ianya merupakan kesilapan teknikal dan bukan kesilapan substantif. Menggunakan empat invois berkenaan yang palsu untuk “justifikasikan pembelian rangsum segar” dan menggunakan empat invois berkenaan untuk “tuntutan pembelian rangsum segar” dalam
- B konteks kes ini membawa makna yang sama. Perkataan “pembelian” dalam kedua-dua ungkapan tersebut adalah berkaitan dengan perbelanjaan-perbelanjaan membeli rangsum segar yang telah dibuat oleh responden. Jelas daripada keterangan saksi-saksi pendakwaan dan keterangan responden serta dua saksinya,
- C responden sedar bahawa peruntukan wang untuk pembelian bekalan segar telah diterima olehnya sebelum kedua-dua pelayaran berkenaan dan permohonan-permohonanannya melalui P2, P4, P5 dan P6 yang disertakan dengan empat invois palsu adalah untuk justifikasikan perbelanjaan olehnya ke atas wang peruntukan
- D tersebut. Jelas juga daripada penghujahan peguambela bahawa pihak pembelaan sedar isu utama kes ini adalah berkenaan justifikasi perbelanjaan oleh responden ke atas wang peruntukan yang diamanahkan kepadanya. Soalnya, bolehkah responden justifikasikan perbelanjaan-perbelanjaannya dengan empat invois-
- E invois yang palsu? Responden diwakili oleh peguambela di Mahkamah Sesyen dan dengan bantuan peguambelanya, telah periksabalas saksi-saksi pihak pendakwaan, telah memberi keterangan terperinci berkenaan transaksi-transaksi dalam keempat pertuduhan serta memanggil dua saksi pembelaan. Responden jelas
- F tidak keliru oleh kesilapan teknikal dalam empat pertuduhan-pertuduhan yang dihadapinya. Dalam kes ini tiada apa-apa kegagalan keadilan telah berlaku. Oleh yang demikian penghujahan peguambela tidak ada apa-apa merit.
- G [31] Apabila diteliti secara maksima kesemua keterangan-keterangan dalam kes ini, adalah jelas bahawa responden telah gagal membangkitkan apa-apa keraguan, atas imbalan kebarangkalian terhadap kes pihak pendakwaan bagi keempat-empat pertuduhan. Pembelaan responden merupakan pemikiran terkemudian dan juga
- H merupakan kenyataan-kenyataan kosong tanpa apa-apa merit atau keterangan sokongan. Rayuan pihak pendakwaan oleh yang demikian dibenarkan. Keputusan Mahkamah Sesyen dibatalkan. Responden didapati salah dan disabitkan ke atas keempat-empat pertuduhan dan dihukum penjara satu tahun bagi setiap empat
- I pertuduhan. Hukuman berjalan serentak daripada tarikh sabitan ini.
-